

Bentham, Ronald Albert (Ron)

Private

Leicestershire Regiment England

1st Battalion

4860566

Ronald Albert Bentham wordt geboren op 3 augustus 1919 te Aylestone, Leicester, Engeland. Zijn ouders zijn Frank Bentham (1879-1941) en Elizabeth Anne Iliffe (1880-1948). Ron is de jongste van 7 kinderen, 4 jongens en 3 meisjes (Hilda, Frank, Elsie, George, Leonard die overleed toen hij nog geen 2 jaar was, Gladys). Frank en George gaan ook in het leger, maar overleven de oorlog. Frank overlijdt in 1982 en George in 2003.

Ron bij de scouting

Ron houdt van scouting. De familie denkt dat hij daar zijn vrouw Margaret heeft ontmoet. Hij is van beroep machinebediener bij een drukkerij als hij zich op 15 december 1939 bij het leger aansluit.

Ron trouwt op 27 september 1941 in Leicester met zijn jeugdliefde Margaret Cooper, op haar 21^e verjaardag.

Het grootste deel van de oorlog is Ron in Engeland in voorbereiding voor de strijd van de Tweede Wereldoorlog in noordwest Europa. Op 22 september 1944 komt Ron aan land in Antwerpen, België om als soldaat in het 1st Battalion van het Leicestershire Regiment mee te vechten om België en Nederland te bevrijden. Via Roosendaal komen ze in Nijmegen om daar deel te nemen aan de staart van operatie Market Garden.

Ron rechts op de foto.

Zijn regiment neemt geen deel aan Operation Veritable, die op 5 februari 1945 begint, maar zij patrouilleren in die tijd bij Andelst en Zetten. Het Leicestershire Regiment wisselde af met diverse Canadese en Britse regimenten, zoals het Duke of Wellington's Regiment. Dat verklaart waarschijnlijk waarom Ron begraven is op de Canadese Oorlogsbegraafplaats Groesbeek. Ron Bentham wordt gedood in de strijd op 20 maart 1945, hij is dan 25 jaar.

Sergeant Dean, sergeant van Ron's Regiment, beschrijft hoe Ron sneuvelt in zijn dagboek, dat hij na de oorlog privé opstelde:

"On Saturday 17 March we moved again to Haalderen where we relieved the Duke of Wellington's Regiment. Progress to our positions was made along a rough road off the beaten track as the main road was under observation by the enemy. Here also the water had gone and the place looked more deadly. The enemy was able to bring us under observation and movement by day was cut to the minimum. One bug bear here was the position of a Spandau post on the raised road overlooking our positions. The gunner would occasionally "pop up" and spray our area with Spandau fire. This position was so placed that it could not be reached by infantry attack so it was attempted to displace him by artillery fire. When this failed Typhoons attacked his position but they could not dislodge him. It was obvious that his position was dug so deep that when attacked he went to ground and then popped up again when our attack was over. During one of his early morning "sprayings" Pte. Bentham received a bullet through the head and was killed instantly. This Spandau gunner remained a thorn in our sides until we eventually cleared the Island during the attack on Arnhem."

Vertaling:

"Op zaterdag 17 maart verplaatsten we ons weer naar Haalderen waar we the Duke of Wellington's Regiment aflosten. We vorderden naar onze posities langs een bobbelige weg naast de gebaande weg omdat de hoofdweg in de gaten werd gehouden door de vijand. Ook hier was het water verdwenen en het zag er nog doodser uit. De vijand kreeg het voor elkaar ons in het vizier te houden en verplaatsing gedurende de dag werd beperkt tot het minimum. Een doorn in ons oog was de positie van een schutterspost aan de verhoogde weg, waar de vijand onze positie kon bekijken. De schutter "popte" willekeurig en ineens op en sproeide vijandelijk vuur over het gebied waar wij ons bevonden. Deze positie was zodanig geplaatst dat deze niet bereikt kon worden door aanval van onze infanterie, dus werd geprobeerd hem uit te schakelen met geschut. Toen dit mislukte vielen Typhoons hem aan, maar ook zij konden hem niet uitschakelen. Het was duidelijk dat zijn schuttersput zo diep gegraven was dat hij onder de grond ging zodra hij aangevallen werd en dan weer omhoog kwam als onze aanval ten einde was. Gedurende één van zijn vijandelijke sproeisessies in de vroege morgen werd soldaat Bentham door een kogel in zijn hoofd geraakt en daarbij onmiddellijk gedood. Deze vijandelijke schutter bleef een doorn in ons oog tot we uiteindelijk het eiland vrij maakten gedurende de aanval op Arnhem."

Als Ron sterft, is zijn vader al overleden. Frank Bentham overlijdt aan een hartkwaal op 3 december 1941. Rons vrouw Margaret ontvangt het bericht van zijn overlijden en eerste begraving op het oorlogskerkhof Jonkerbos in Nijmegen. Later wordt Ron herbegraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats Groesbeek, graf **VI. A. 12.**

Tijdelijke graf op Jonkerbos

Form E.2.

Tel. No. 1 Victoria 2244. Ext. 584.
 Any further correspondence
 on this subject should be
 addressed to—
 The Director,
 Graves Registration and
 Finances,
 as opposite
 and the following number
 quoted—

THE WAR OFFICE, (A.G.13),
 32, Grosvenor Gardens,
 London, S.W.1.

HOLLAND 13-58/ 5th December, 1945.
A. G. 13

Dear Madam,

I have to inform you that your husband,
4860566, Private R. A. Bentham, 1st Bn
The Leicestershire Regiment,
is buried in Nijmegen (Jonkers Bosch)
British Cemetery, HOLLAND. Plot 2,
Row 2, Grave No. 17.

Yours faithfully,

[Handwritten Signature]

For Director
 Graves Registration and Finances

Mrs. Bentham.
 Wt. 2007 2625 20/000 11/44 W. & J. J. Co. 20-21-2.
 Wt. 2007 1045 100/000 11/45 W. & J. J. Co. 20-21-2.

13
J.MEL

Margaret hertrouwt in 1947 met Clarence Thomas (Tom) German. Samen krijgen zij een zoon en een dochter, die beiden het gevoel hebben dat hun moeder nooit echt over de dood van Ron Bentham is heen gekomen. Wel heeft zij een goed leven met haar tweede man en haar kinderen. Helaas overlijdt Tom in 1963, waardoor Margaret voor de tweede keer weduwe wordt.

In 1967 bezoekt Margaret voor het eerst Rons graf in Groesbeek.

Op 5 februari 1999 overlijdt Margaret in Milton Keynes, Engeland. Voor haar kinderen blijft Ron's graf een speciale plaats in hun hart houden. Citaat van haar dochter: *"I feel that Mum is in the right place there with Ron as there always seems to be something going on and she would have appreciated that!"*

Levensverhaal Marian Straatman, Research Team Faces to Graves.

Bronnen:

Met dank aan Jo Smekens, dochter van Margaret, ook voor de foto's en het dagboek van Sergeant Dean

Commonwealth War Graves Commission

Lichtjesavond 24 december 2017, foto gemaakt voor De Gelderlander door Eveline van Elk.

*Lichtjesavond 24 december 2018
foto: Diana Venis-Kerkhoven*